

като не жалѣешъ даже и баща си за благо на отечеството, но. . . ти ми напълни гърдите съ скърбъ. По природата си азъ не съмъ отмъстителенъ и по-вечето съмъ наклоненъ да прости баща ти, отъ колкото да го прислѣдвамъ; но, за нещастие, работата, като са касае мене, касае са цѣлото ни отечество, и тѣжката длъжностъ ма накарва да удуша врожденната си наклонностъ — да забравямъ обидите. Но както и да е, а азъ се пакъ ща да са постарая чрѣзъ своята молба предъ господарѣтъ да облегча участието на баща ти. (Обжрща са камъ Сатрия). Похвално нѣщо е да служи човѣкъ на музите, а още по-похвално е когато съ това служение са съединява и служението на отечеството. Римъ е пжленъ съ развратъ, съ лихоимство и съ тайни замисли противъ общественниятъ рѣдъ. Да са искорѣнява кжклищата е достойно дѣло за сѣки вѣренъ синъ на отечеството, — а така ежщо и за поетѣтъ. Видишъ ли какъвъ е Вибий? За цезарѣтъ и за отечеството той не е пожалѣлъ даже и баща си: ето примѣръ, когото ща да постава азъ за подражание на сичките млади граждани въ Римъ. Ти си поетъ, бивашъ въ кръгѣтъ на поетите, на ученикъ на софистите; между тѣхъ има множество съ лоши намѣрения, незабѣлжени отъ правосъдието, тие тайно, като зжме, исхвърлятъ отровата на своите мнѣния; да ги открива човѣкъ по-отрано и да имъ не дава възможностъ да вредатъ по-нататакъ на обществото е важно и спасително дѣло. (Обжрща са камъ Пинария). Ти си историкъ, и чѣето, разбира са, бивашъ мѣжду своите събратия; за съжаление, тие твърдѣ малко оправдаватъ покровителството, което оказва императорѣтъ на искусствата и на тѣхните служители. На примѣръ, мене се пада въ ржцете история подъ на-